

משניות לי' שבט

באותיות השם של
כ"ק אדמו"ר הרי"צ נ"ע

”במשך המעת לעת - ללמוד פרקי
המשניות של אותיות השם”

יו"ל לרגל יום ההילולא

08-850-2771 // office@chazak.co.il

שירותי הוצאה לאור

כתבת חיבור ואתה רוצה להוציא אותו לאור?
מעוניין להפיק ספר זיכרון או קריאה
וזקוק לייעוץ והכוונה?
אנו נשמח לסייע לך בכל שלבי ההפקה,
החל מגיבוש הרעיון או עריכה,
דרך עיצוב והפקה ועד למדף בחנות.

מעניקים
צורה
למילים
שלך

יומא פרק ח

א. יום הכפורים אסור באכילה ובשתיה וברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה. והמלך והכלה ירחצו את פניהם, והחיה תנעל את הסנדל; דברי רבי אליעזר, וחכמים אוסרין.

ב. האוכל ככותבת הגסה כמוה וכגרעינתה, והשותה מלא לגמיו חיב. כל האכלין מצטרפין לככותבת וכל המשקין מצטרפין למלא לגמיו. האוכל ושותה אין מצטרפין.

ג. אכל ושתה בהעלם אחד אינו חיב אלא חטאת אחת. אכל ועשה מלאכה חיב שתי חטאות. אכל אכלין שאינן ראויין לאכילה ושתה משקין שאינן ראויין לשתיה, ושתה ציר או מרים פטור.

ד. התינוקות, אין מענין אותן ביום הכפורים, אבל מחנכין אותם לפני שנה ולפני שנתיים, בשביל שיהיו רגילין במצות.

ה. עברה שהריחה מאכילין אותה עד שתשיב נפשה. חולה מאכילין אותו על פי בקיאי; ואם אין שם בקיאי מאכילין אותו על פי עצמו, עד שיאמר די.

ו. מי שאחזו בלמוס מאכילין אותו אפלו דברים טמאים עד שיאורו עיניו. מי שנשכו כלב שוטה אין מאכילין אותו מחצר כבד שלו; ורבי מתיא בן חרש מתיר. ועוד אמר רבי מתיא בן חרש:

החויש בגרונו מטילין לו סם בתוך פיו בשבת, מפני שהוא ספק נפשות, וכל ספק נפשות דוחה את השבת.

ז. מי שנפלה עליו מפלת, ספק הוא שם ספק אינו שם, ספק חי ספק מת, ספק נכרי ספק ישראל מפקחין עליו את הגל. מצאוהו חי מפקחין עליו, ואם מת יניחוהו.

ח. חטאת ואשם ודאי מכפרין. מיתה ויום הכפורים מכפרין עם התשובה. תשובה מכפרת על עברות קלות, על עשה ועל לא תעשה; ועל החמורות היא תולה עד שיבוא יום הכפורים ויכפר.

ט. האומר: אהטא ואשוב, אהטא ואשוב אין מספיקין בידו לעשות תשובה; אהטא ויום הכפורים מכפר אין יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם למקום יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם לחברו אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חברו. את זו דרש רבי אלעזר בן עזריה: "מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו". עברות שבין אדם למקום יום הכפורים מכפר; עברות שבין אדם לחברו אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חברו. אמר רבי עקיבא: אשריכם ישראל! לפני מי אתם מטהרין? מי מטהר אתכם? אביכם שבשמים, שנאמר: "וורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם"; ואומר: "מקוה ישראל ה'", מה מקוה מטהר את הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל.

1

דמאי פרק ב

א. ואלו דברים מתעשרין דמאי בכל מקום: הדבלה, והתמרים, והחרובים, הארו, והכמון. הארו שבחוצה לארץ - כל המשתמש ממנו פטור.

ב. המקבל עליו להיות נאמן - מעשר את שהוא אוכל, ואת שהוא מוכר, ואת שהוא לוקח, ואינו מתארח אצל עם הארץ. רבי יהודה אומר: אף המתארח אצל עם הארץ, נאמן; אמרו לו: על עצמו אינו נאמן, כיצד יהא נאמן על של אחרים?

ג. המקבל עליו להיות חבר - אינו מוכר לעם הארץ לח ויבש, ואינו לוקח ממנו לח, ואינו מתארח אצל עם הארץ, ולא מארחו אצלו בכסותו. רבי יהודה אומר: אף לא יגדל בהמה דקה, ולא יהא פרוץ בנדרים ובשחוק, ולא יהא מטמא למתים, ומשמש בבית המדרש. אמרו לו: לא באו אלו לבלל.

ד. הנחתומים, לא חיבו אותם חכמים להפריש, אלא כדי תרומת מעשר וחלה. החנונים אינן רשאים למכור את הדמאי. כל המשפיעין במדה גסה רשאים למכור את הדמאי. אלו הן המשפיעין במדה גסה? כגון הסיטונות ומוכרי תבואה.

ה. רבי מאיר אומר: את שדרבו להמרד בגסה, ומרדו בדרקה

- טַפְּלָה דְקָה לְגַסָּה; אֶת שְׁדַרְכוּ לְהַמְדֵד בְּדָקָה, וּמְדָדוּ בְּגַסָּה -
מַפְּלָה גַּסָּה לְדָקָה. אִיזוֹ הִיא מְדָה גַּסָּה? בִּיבֹשׁ שָׁל שֶׁת קָבִין, וּבִלְחָ
דִּינָר. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר: סְלִי תְּאֲנִים, וְסְלִי עֲנָבִים, וְקָפוֹת שָׁל יֶרֶק- כָּל
זְמַן שֶׁהוּא מוֹכְרֵן אַכְסָרָה פְּטוּר.

ס

כריתות פרק ד

א. סֶפֶק אָכַל חֵלֶב, סֶפֶק לֹא אָכַל, וְאִפְּלוּ אָכַל, סֶפֶק יֵשׁ בּוֹ
כְּשֶׁעוֹר, סֶפֶק שָׂאִין בּוֹ; חֵלֶב וְשֶׁמֶן לְפָנָיו, אָכַל אֶת אֶחָד מֵהֶן, וְאִין
יְדוּעַ אִיזָה מֵהֶן אָכַל; אֲשֶׁתּוֹ וְאֲחֹתּוֹ עִמּוֹ בְּבֵיתָ, שָׁנַג בְּאַחַת מֵהֶן,
וְאִין יְדוּעַ בְּאִיזוֹ מֵהֶן שָׁנַג; שֶׁבֶת וַיּוֹם חֵל, וְעָשָׂה מְלֹאכָה בְּאֶחָד
מֵהֶן, וְאִין יְדוּעַ בְּאִיזָה מֵהֶם עָשָׂה - מִבִּיא אֲשֶׁם תְּלוּי.

ב. כֶּשֶׁם שָׂאֵם אָכַל חֵלֶב וְחֵלֶב בְּהֶעֱלֵם אֶחָד אִינוֹ חַיֵּב אֱלֹא
חֲטָאת אַחַת, כִּדְּ עַל לֹא הוֹדַע שְׁלָהֵן אִינוֹ מִבִּיא אֱלֹא אֲשֶׁם אֶחָד.
אִם הִיְתָה יְדִיעָה בְּנִתִים - כֶּשֶׁם שֶׁהוּא מִבִּיא חֲטָאת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד, כִּדְּ הוּא מִבִּיא אֲשֶׁם תְּלוּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד. כֶּשֶׁם שָׂאֵם
אָכַל חֵלֶב וְדָם, גּוֹתֵר וּפְגוּל בְּהֶעֱלֵם אֶחָד חַיֵּב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד,
כִּדְּ עַל לֹא הוֹדַע שְׁלָהֵן מִבִּיא אֲשֶׁם תְּלוּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד. חֵלֶב
וְגוֹתֵר לְפָנָיו, אָכַל אֶחָד מֵהֶם, וְאִין יְדוּעַ אִיזָה מֵהֶם אָכַל; אֲשֶׁתּוֹ
גְּדָה וְאֲחֹתּוֹ עִמּוֹ בְּבֵיתָ, שָׁנַג בְּאַחַת מֵהֶן, וְאִין יְדוּעַ בְּאִיזוֹ מֵהֶן

שנגג; שבת יום הכפורים, ועשה מלאכה בין השמשות, ואין ידוע באיזה מהם עשה - רבי אליעזר מחיב חטאת; ורבי יהושע פוטר. אמר רבי יוסי: לא נחלקו על העושה מלאכה בין השמשות, שהוא פטור, שאני אומר: מקצת מלאכה עשה מהיום, ומקצתה למחר; ועל מה נחלקו? על העושה בתוך היום, ואין ידוע אם בשבת עשה, ואם ביום הכפורים עשה; או על העושה, ואין ידוע מעין איזו מלאכה עשה - רבי אליעזר מחיב חטאת; ורבי יהושע פוטר. אמר רבי יהודה: פוטר ה'ה רבי יהושע אף מאנשם תלוי.

ג. רבי שמעון שזורי ורבי שמעון אומרים: לא נחלקו על דבר שהוא משום שם אחד, שהוא חיב; ועל מה נחלקו? על דבר שהוא משום שני שמות, שרבי אליעזר מחיב חטאת, ורבי יהושע פוטר. אמר רבי יהודה: אפלו נתבון ללקט תאנים, ולקט ענבים, ענבים ולקט תאנים; שחורות ולקט לבנות, לבנות ולקט שחורות - רבי אליעזר מחיב חטאת; ורבי יהושע פוטר. אמר רבי יהודה: תמה אני אם יפטר בה רבי יהושע? אם כן, למה נאמר: "אשר חטא בה?" פרט למתעסק.

ף

פרה פרק ד

א. פרת חטאת ששחטה שלא לשמה, קבל והזה שלא לשמה, או לשמה ושלא לשמה, או שלא לשמה ולשמה - פסולה; רבי אליעזר מכשיר. ושלא רחוץ ידים ורגלים - פסולה; רבי אליעזר מכשיר. ושלא בכהן גדול - פסולה; רבי יהודה מכשיר. ובמחפר בגדים - פסולה. ובכלי לבן היתה נעשית.

ב. שרפה חוץ מגתה, או בשתי גתות, או ששרף שתיים בגת אחת - פסולה. הזה ולא כגון כנגד הפתח - פסולה. הזה מששית שביעית, חזר והזה שביעית - פסולה. משביעית שמינית, וחזר והזה שמינית - כשרה.

ג. שרפה שלא בעצים, או בכל עצים, אפלו בקש או בגבכה - כשרה. הפשיטה ונתחה - כשרה. שחטה על מנת לאכול מבשרה, ולשתות מדמה - כשרה. רבי אליעזר אומר: אין מחשבה פוסלת בפרה.

ד. כל העסוקין בפרה מתחלה ועד סוף - מטמאין בגדים, ופוסלים אותה במלאכה. ארע בה פסול בשחיטתה - אינה מטמאה בגדים. ארע בה בהזייתה, כל העוסק בה לפני פסולה - מטמאה בגדים, לאחר פסולה - אינה מטמאה בגדים; נמצא חמרה קלה. לעולם מועלין בה, ומרבין לה עצים, ומעשיה ביום ובכהן. המלאכה פוסלת בה עד שתעשה אפר. והמלאכה פוסלת במים עד שיטילו את האפר.

מדוע ביקש המן לעשות עץ בגובה חמישים אמה?
מה הטעם ש'אחשורוש' שבסיום המגילה בכתוב חסר?
מהו הרמז הטמון במילים 'על כן'?

חדש!

המגילה בלבוש מלכות

**לפרטים
והזמנות
לחץ כאן**

לראשונה, מגילת אסתר עם ביאורי תורת התסידות

www.chazak.co.il 08-8502771

חזק הוצאה לאור בנימין

להשיג בחנויות הספרים // הנחה ברכישת כמות

יומא פרק ח

א. יום הכפורים אסור באכילה ובשתיה וברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה. והמלך והכלה ירחצו את פניהם, והחיה תנעל את הסנדל; דברי רבי אליעזר, וחכמים אוסרין.

ב. האוכל ככותבת הגסה כמוה וכגרעינתה, והשותה מלא לגמיו חיב. כל האכלין מצטרפין לככותבת וכל המשקין מצטרפין למלא לגמיו. האוכל ושותה אין מצטרפין.

ג. אכל ושתה בהעלם אחד אינו חיב אלא חטאת אחת. אכל ועשה מלאכה חיב שתי חטאות. אכל אכלין שאינן ראויין לאכילה ושתה משקין שאינן ראויין לשתיה, ושתה ציר או מרים פטור.

ד. התינוקות, אין מענין אותן ביום הכפורים, אבל מחנכין אותם לפני שנה ולפני שנתיים, בשביל שיהיו רגילין במצות.

ה. עברה שהריחה מאכילין אותה עד שתשיב נפשה. חולה מאכילין אותו על פי בקיאי; ואם אין שם בקיאי מאכילין אותו על פי עצמו, עד שיאמר די.

ו. מי שאחזו בלמוס מאכילין אותו אפלו דברים טמאים עד שיאורו עיניו. מי שנשכו כלב שוטה אין מאכילין אותו מחצר כבד שלו; ורבי מתיא בן חרש מתיר. ועוד אמר רבי מתיא בן חרש:

החויש בגרונו מטילין לו סם בתוך פיו בשבת, מפני שהוא ספק נפשות, וכל ספק נפשות דוחה את השבת.

ז. מי שנפלה עליו מפלת, ספק הוא שם ספק אינו שם, ספק חי ספק מת, ספק נכרי ספק ישראל מפקחין עליו את הגל. מצאוהו חי מפקחין עליו, ואם מת יניחוהו.

ח. חטאת ואשם ודאי מכפרין. מיתה ויום הכפורים מכפרין עם התשובה. תשובה מכפרת על עברות קלות, על עשה ועל לא תעשה; ועל החמורות היא תולה עד שיבוא יום הכפורים ויכפר.

ט. האומר: אהטא ואשוב, אהטא ואשוב אין מספיקין בידו לעשות תשובה; אהטא ויום הכפורים מכפר אין יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם למקום יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם לחברו אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חברו. את זו דרש רבי אלעזר בן עזריה: "מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו". עברות שבין אדם למקום יום הכפורים מכפר; עברות שבין אדם לחברו אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חברו. אמר רבי עקיבא: אשריכם ישראל! לפני מי אתם מטהרין? מי מטהר אתכם? אביכם שבשמים, שנאמר: "וורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם"; ואומר: "מקוה ישראל ה'", מה מקוה מטהר את הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל.

צ

פרה פרק ט

א. צלוחית שנפל לתוכה מים כל שהן - רבי אליעזר אומר: יזה שתי הזיות; וחכמים פוסלין. ירד לתוכה טל - רבי אליעזר אומר: יניחנה בחמה והטל עולה; וחכמים פוסלין. נפל לתוכה משקין ומי פרות - יערה, וצריך לנגב; דיו, קומום, וקנקנתום, וכל דבר שהוא רושם - יערה, ואינו צריך לנגב.

ב. נפל לתוכה שקצים ורמשים ונתבקעו, או שנשתנו מראיהם - פסולין. חפושית, בין כד ובין כד - פוסלת, מפני שהיא כשפופרת. רבי שמעון ורבי אליעזר בן יעקב אומרים: הדירה והכנה שבתבואה - כשרים, מפני שאין בהם לחה.

ג. שרת מהן בהמה או חיה - פסולין. כל העופות פוסלין, חוץ מן היונה, מפני שהיא מוצצת. כל השרצים אינם פוסלין, חוץ מן החלדה, מפני שהיא מלקת; רבן גמליאל אומר: אף הנחש, מפני שהוא מקיא; רבי אליעזר אומר: אף העכבר.

ד. החושב על מי חטאת לשתות - רבי אליעזר אומר: פסל; רבי יהושע אומר: כשיטה. אמר רבי יוסי: במה דברים אמורים? במים שאינם מקדשים, אבל במים המקדשין - רבי אליעזר אומר: כשיטה; רבי יהושע אומר: כשישתה. גרגר - כשר.

ה. מי חטאת שנפסלו - לא יגבלם בטיט, שלא יעשם תקלה

לְאַחֲרֵים; רַבֵּי יְהוּדָה אוֹמֵר: בְּטָלוּ. פָּרָה שֵׁשֶׁת מֵי חֲטָאת - בְּשָׂרָה
טָמֵא מֵעַת לְעַת; רַבֵּי יְהוּדָה אוֹמֵר: בְּטָלוּ בְּמַעֲיָה.

ו. מֵי חֲטָאת וְאֵפֶר חֲטָאת - לֹא יַעֲבִירִם בְּנֶהָר וּבְסַפִּינָה, וְלֹא
יִשִּׁיטִם עַל פְּנֵי הַמַּיִם, וְלֹא יַעֲמִד בְּצַד זֶה וַיִּזְרַקֶם לְצַד זֶה. אֲבָל
עוֹבֵר הוּא בְּמַיִם עַד צְנוּאוֹרוֹ. עוֹבֵר הוּא הַטְּהוֹר לְחֲטָאת, וּבִידּוֹ כָּלִי
רִיקֶם הַטְּהוֹר לְחֲטָאת, וּבְמַיִם שְׂאִינִם מְקַדְּשִׁין.

ז. אֵפֶר כֶּשֶׁר שֶׁנִּתְעַרַב בְּאֵפֶר מְקַלָּה - הוֹלְכִין אַחֵר הָרַב לְטָמֵא,
וְאִין מְקַדְּשִׁין בוֹ; רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: מְקַדְּשִׁין בְּכֶלֶן.

ח. מֵי חֲטָאת שֶׁנִּפְסְלוּ - מְטַמְּאִים אֶת הַטְּהוֹר לְתְרוּמָה בִּידּוֹ
וּבְגוּפוֹ, וְאֶת הַטְּהוֹר לְחֲטָאת לֹא בִּידּוֹ וְלֹא בְּגוּפוֹ. נְטָמֵאוּ -
מְטַמְּאִים אֶת הַטְּהוֹר לְתְרוּמָה בִּידּוֹ וּבְגוּפוֹ, וְאֶת הַטְּהוֹר לְחֲטָאת
בִּידּוֹ, אֲבָל לֹא בְּגוּפוֹ.

ט. אֵפֶר כֶּשֶׁר שֶׁנִּתְנָהוּ עַל גְּבֵי הַמַּיִם שְׂאִינִן רֵאוּיִן לְקַדֵּשׁ - מְטַמְּאִין
אֶת הַטְּהוֹר לְתְרוּמָה בִּידּוֹ וּבְגוּפוֹ; אֶת הַטְּהוֹר לְחֲטָאת, לֹא בִּידּוֹ
וְלֹא בְּגוּפוֹ.

ח

שבת פרק כב

א. חֲבִית שֶׁנִּשְׁבְּרָה מִצִּלִּין הַיְמָנָה מְזוּן שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת. וְאוֹמֵר
לְאַחֲרֵים: בּוֹאוּ וְהַצִּילוּ לָכֶם, וּבְלֶבֶד שְׁלֵא יִסְפְּגוּ. אִין סוֹחֲטִין אֶת
הַפְּרוֹת לְהוֹצִיא מֵהֶן מִשְׁקִין; וְאִם יֵצְאוּ מֵעֶצְמָן אֶסּוּרִין. רַבֵּי יְהוּדָה

אומר: אם לאכלין היוצא מהן מתר, ואם למשקין היוצא מהן אסור. חלות דבש שרסקן מערב שבת, ויצאו מעצמן אסורים; ורבי אלעזר מתיר.

ב. כל שבא בחמין מערב שבת שזרין אותו בחמין בשבת; וכל שלא בא בחמין מערב שבת מדיחין אותו בחמין בשבת; חוץ מן המליח הישן ודגים מלוחים קטנים וקוליס האספנין, שהדחתן זו היא גמר מלאכתן.

ג. שובר אדם את החבית לאכל הימנה גרוגרות, ובלבד שלא יתבון לעשות כלי. ואין נוקבים מגופה של חבית; דברי רבי יהודה. וחקמים מתירין. ולא יקבנה מצדה; ואם היתה נקובה לא יתן עליה שעוה, מפני שהוא ממרח. אמר רבי יהודה: מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זפאי בערב, ואמר: חוששני לו מחטאת.

ד. נותנין תבשיל לתוך הבור בשביל שיהא שמור, ואת המים היפים ברעים בשביל שייצנו, ואת הצונן בחמה בשביל שייחמו. מי שנשרו כליו בדרך במים, מהלך בהן ואינו חושש. הגיע לחצר החיצונה, שוטחן בחמה, אבל לא כנגד העם.

ה. הרוחץ במי מערה ובמי טבריא ונסתפג, אפלו בעשר אלגטיות לא יביאם בידו; אבל עשרה בני אדם מסתפגין באלגטית אחת, פניהם ידיהם ורגליהם, ומביאין אותה בידן.

ו. סכין וממשמשין בבני מעים, אבל לא מתעמלין ולא מתגרדין, אין יורדין לקורדימה, ואין עושין אפיקטויוזין, ואין מעצבין את הקטן, ואין מחזירין את השבר. מי שנפרקה ידו ורגלו לא יטרפם בצונן; אבל רוחץ הוא כדרךכו, ואם נטרפא נטרפא.

ק

מעילה פרק ד

א. קדשי המזבח מצטרפין זה עם זה למעילה, ולחיב עליהן משום פגול, נותר, וטמא. קדשי בֶּדֶק הבית מצטרפין זה עם זה. קדשי המזבח וקדשי בֶּדֶק הבית, מצטרפין זה עם זה למעילה.

ב. חמשה דברים בעולה מצטרפין זה עם זה: הבשר, והחלב, והסלת, והיין, והשמן. וששה בתודה: הבשר, והחלב, והסלת, והיין, והשמן, והלחם. התרומה, ותרומת מעשר, ותרומת מעשר של דמאי, החלה, והפכורים - מצטרפין זה עם זה לאסור, ולחיב עליהם את החמש.

ג. כל הפגולין מצטרפין זה עם זה. כל הנותרין מצטרפין זה עם זה. כל הנבלות מצטרפות זו עם זו. כל השרצים מצטרפין זה עם זה. דם השרץ ובשרו מצטרפין. כָּל אֵמֶר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ: כָּל שְׂטֵמָאָתוֹ וְשַׁעוּרוֹ שְׂוִין - מצטרפין זה עם זה; טמאתו ולא שעורו, שעורו ולא טמאתו, לא טמאתו ולא שעורו - אין מצטרפין זה עם זה.

ד. הפגול והנותר אין מצטרפין זה עם זה, מפני שהם שני שמות. השרץ והנבלה, וכן הנבלה ובשר המת - אין מצטרפין זה עם זה לטמא, אפלו כקל שבשניהם. האכל שנמא באב הטמאה ונמא בולד הטמאה - מצטרפין זה עם זה לטמא כקל שבשניהם.

ה. כל האכלין מצטרפין: לפסול את הגויה בכחצי פרס, במזון שתי סעודות לערוב, בכביצה לטמא טמאת אכלין, בכגרוגרת להוצאת שבת, בככותבת ביום הכפורים. כל המשקין מצטרפין לפסול את הגויה ברביעית, ובמלא לגמיו ביום הכפורים.

ו. הערלה וכלאי הכרם מצטרפין זה עם זה. רבי שמעון אומר: אינן מצטרפין. הבגד והשק, השק והעור, העור והמפץ - מצטרפין זה עם זה. רבי שמעון אומר: מפני שהן ראויין לטמא מושב.

על הבימה!

לכל בית כנסת
ובית חסידי

תקון קוראים בכתב המיוחס לאדמו"ר הזקן

// מקורות הכתב וצורתו
// קריאות למועדים והפטרות חב"ד
// מנהגי חב"ד לקריאת התורה

בנוסף, אנו מציעים גם חולצות, תעודות

לחץ כאן
לרכישה ישירה
באמצעות האתר

בטלפון או
WhatsApp **08-8502-771**

www.chazak.co.il

תקן הוצאה לאור בנימי

מחיר
מיוחד **90** ש"ח
במקום 120

כל ההנהגות והמנהגים
של חסידי חב"ד
במעגל החיים

תג מעגל החיים

לחץ כאן
לרכישה
באתר

- < לידה < ברית מילה
- < נתינת השם < פדיון הבן
- < אפשערניש
- < הכנסה לחיידר < חינוך
- < בת ובר מצוה
- < יום הולדת < שידוכים
- < ווארט < נישואין
- < מקוה וטבילה < כולל
- < מזוזה < מגורים
- < הבית היהודי < הריון
- < נירושין < זונג שני
- < פטירה וקבורה < שבעה
- < קדיש < מצבה < ירושה
- < הנצחה < שלושים
- < יארצייט < ועוד

הנהגות רבותינו נשיאנו וזקני החסידים והליכות שהתפשטו בקהילת חב"ד, מלוקטים מאלפי מקורות ועדויות. מבוא מקיף ולקט שיחות אודות מנהגי ישראל.

להשיג בחנויות ספרי חב"ד < הפצה ראשית - חזק הוצאה לאור
www.Chazak.co.il < Office@Chazak.co.il < +972 (0)8-8502-771

